

Йдучи з дому, хлопець розумів, що може не повернутися назад, тому ще сильніше зжав кулаки, немов боявся цього

Йдучи близько десяти хвилин, хлопець побачив перед собою широкі ворота – близько п'ятдесят кроків в ширину та двадцять в висоту. Великі ворота були наполовину закриті, тому кількість людей, які могли пройти сильно знижена, але це не проблема – бажаючих вийти майже не було

Зазвичай в таких містах брали плату за вхід в місто. Це було потрібно, щоб казна міста залишалася повною. Але оскільки місто в якому жив Луї знаходилося в пустелі, де не могла існувати велика кількість людей за стінами, то ця плата була знята. Саме через це купці та каравани обожнювали продавати свої товари саме тут

На будь-який плюс завжди був мінус. Через велику кількість купців, місто процвітало, але гроші, які могли б йти на потребу місцевого самоврядування насправді не йшли повністю туди – потрібно було платити зарплату тим, хто охороняв входи в місто. Сама по собі плата була великою, без різниці які воїни – ризикування власним життям = хороша оплата роботи. Але тут був ще один мінус. В пустелях водилося менше істот, аніж, наприклад, в рівнинах, але ці істоти, як правило, були сильнішими та небезпечнішими за тих, які водилися в рівнинах. Коли ці істоти вирішували напасти на місто – охоронці повинні були ризикувати власним життям, ось чому в варту йшли лише ті, хто був впевнений в власних силах. Саме тому в пустельних містах зарплата варті була більшою, аніж в рівнинних.

Швидко дійшовши до воріт, Луї побачив в проході групу броньованих воїнів, які спостерігали за цим входом

-о, ще один мисливець

Сказав чоловік. По голосу було зрозуміло, що це хлопець приблизно одного з Луї віку

(от везе іншим..)

Луї не міг подумати іншого. Насправді він не любив знаходитися нижче будь-кого. Зрозумів він це, коли став працювати на складі. В ті дні його бажання вертатися до безробітного життя малої дитини було дуже мале, а допомагало йому бороти це бажання те, що хлопець відчував себе кращим за безробітних дітей його віку

(ну нічого, я зароблю грошенят та стану таким багатим, що зможу наймати таких як ти пачками...)

Отак простий голос хлопця зміг зіпсувати настрій Луї, який починав вважати себе дуже багатим

Пройшовши воїнів в обладунках, хлопець вперше за своє життя побачив, що знаходиться за

стінами міста

Перед Луї через ворота пройшов ще один чоловік – також мисливець, ось чому той воїн вигукнув. Мисливець швидко направився вперед, немов в нього було певне місце для полювання

(краще не буду іти за ним, а то ще отримаю стрілу в коліно..)

Пішовши від воріт прямо, хлопець не бачив ніяких істот. Насправді територія радіусом 1-2 км навколо міста була суцільною пустелею, оскільки істоти інших рас боялися такого велетенського скупчення істот однієї раси – тобто людей

Йдучи по пустелі, яка оточувала місто, окрім гарячого повітря та осліплюючого сонячного проміння, Луї відчував нервовість

Ця пустеля мала унікальні сліди фауни, яка тут була – скелети які колись, живі, тут проходили та..не дійшли туди, куди планували. Деякі скелети тут були схожі на скелети верблюдів та інших тварин. Деякі скелети були схожі людські. Вдалечині виднівся скелет, який був вище звичайного будинка, було очевидно, що це скелет не звичайної істоти

Всі кістки знаходилися в неповноцінному стані. На більшості кісток все ще залишалася велика кількість слідів укусів, що створювало враження, ніби вони вмерли дуже жалко

Саме через цих скелетів хлопець відчував нервовість – дивлячись на безліч мертвих істот під ногами, хлопець відчув легкий відчай, немов бути мисливцем – це не його. Але думаючи про те, де зараз опинився хлопець, він не міг продовжувати бути таким невпевненим

Луї йшов по пустелі в середньому темпі під жарким сонцем, постійно звертаючи увагу на навколишнє оточення

Зараз приблизно сьома година ранку, тому пісок ще не встиг нагрітися, проте це не сильно хвилювало Луї, а найбільший його страх – отримати сонячний удар серед такої пустелі

Пройшовши близько двох тисяч кроків від міста, Луї все ще міг бачити стіни, але атмосфера змінилася. Стало неприродньо тихо. Саме такою була пустеля – тихе місце, де найтихіший звук міг означати смерть

Кроки Луї уповільнилися та він почав прислуховуватися до звуків та придивлятися до піску, на який наступав

Пройшовши ще близько п'яти сотень кроків, хлопець помітив істоту – скорпіон!

В цьому світі була лише дуже мала, незначна кількість істот малого розміру. Зазвичай усі істоти як мінімум до людського коліна

Скорпіон, якого побачив Луї, був йому до тулуба. Великий та м'ясистий хвіст, на кінці якого знаходилося жало та велике, масивне, та неповоротке тіло чорного кольору

Ціль знаходилася в районі двох сотень кроків, тому Луї не думав, що точно попаде в ціль – краще підібратися поближче, щоб точно влучити в тіло цього «монстра»

Повільними та негучними кроками, Луї все ж таки зміг добратися до відстані в 100 кроків від скорпіона. Саме в цей момент, він вирішив, що пора стріляти. Насправді в скорпіонів трохи гірший зір, аніж в людей, але все ж таки він міг помітити Луї, який знаходився на відстані ста кроків. Якби хлопець підійшов ще ближче, то перша атака могла бути не від нього, а від скорпіона

Натягнувши лук, який увесь цей час висів на плечі хлопця, він цілився в чорне тіло, яке було більше аніж ящик, на якому він тренувався. Відстань збільшилась у два рази в порівнянні з тим, як він тренувався, але можливо це не буде великою проблемою. І ось, перший вистріл...

шш

Глухий звук! Стріла пролетіла скорпіона та поцілила за нього на відстані декількох метрів!

(чорт!)

Скорпіон почув звук та повернувся в сторону шуму. Стріла могла вказувати на напрямок, з якого прилетів цей об'єкт, саме тому скорпіон одразу ж почав трохи крокувати в сторону стріли, очікуючи, що далі має бути його противник, але

ШК

стріла прилетіла в спину істоти!

Швидко обернувшись, на цей раз скорпіон помітив Луї та почав бігти з усіх сил в його сторону

ШК

Насправді швидкість скорпіона була меншою, аніж в Луї. Оскільки перша стріла обманула істоту, то Луї отримав ще один шанс, що одразу ж принесло користь. Друга та третя стріли попали в тіло скорпіона, але не в важливу його частину

Була випущена ще одна стріла – мимо!

Відстань в 70 кроків продовжувала зменшуватися

(от що таке полювання!)

У хлопця тряслися руки. Тіло було наповнене сили, але вона не допомагала Луї краще цілитися, швидше навпаки – заважала

Чорна істота швидко наближалася

Швидкість та влучність Луї сильно знизилися через його напругу та страх

ШК

На відстані близько 40 кроків від Луї, в скорпіона прилетіла ще одна стріла – в лице!

Швидкість потерпілого знизилася та він видав..писк!?

-иіі!!

Істота продовжила свій шлях, немов їй вже не було що втрачати. Після такої рани вона швидше за все не змогла б вижити наступний місяць або два, можливо скорпіон розумів це

-ти демон!

Луї не міг не викрикнути. Це насправді виглядало жахливо. Поранена істота з блакитною речовиною, яка витікала з ран, продовжувала бігти та волати на Луї. Хвіст істоти схилився на одну сторону та майже не рухався, що вказувало на занадто сильну біль від ворушіння задньою частиною тіла

Залишалося 30 кроків...Луї швидко дістав ще одну стрілу..

-уіі!!

Хлопець міг бачити лице істоти

Натягуючи лук, він молив себе

(Луї, не підведи! Нам потрібно вижити!)

Якщо б не думки про зверхність купця, хлопець не подумав би іншої частини речення

Лук натягнутий, ціль була немов намальована на лобі істоти, тому Луї не довго думав. Цілячись в лоб він випустив стрілу...

ШК

І ще один вдалий постріл!

Прямо в ціль!

з відстані 30 кроків Луї попав в бажане місце цілі. Швидкість істоти почала сповільнюватися, немов вона отримала занадто сильну рану

В 10 кроках від хлопця істота втратила контроль над власним тілом та впала, не в змозі більше піднятися на лапки..

«отримано 0.05 сутності навичок»

(фуууух)

Луї не витримав напруги від свого першого полювання. Бійка та вбивство людей це одне, але коли ти маєш справу з істотами іншої раси - можна очікувати чого лише завгодно. Луї не думав, що серед людської раси буде багато тих, хто зможе продовжувати бігти на свого ворога, якщо отримає такі важкі травми голови

Завершивши з вбивством, хлопець відчув, що в нього не залишилося сил на ще хоча б одного скорпіона

Лігши на пісок, хлопець відчув тепле повітря та сонячне проміння, яке продовжувало надихати його на майбутні вчинки

(ну що ж, ще трохи і я зможу краще вбивати цих істот..)

Насправді один скорпіон вартував 0.05 очків навичок, тобто один скорпіон = п'ятдесят щурів! За увесь день Луї міг вбити близько 72 щурів, що все ще було більше, ніж один скорпіон. Але якщо Луї вб'є за день більше однієї істоти..навіть побудування ще одного містечка для полювання на щурів не зможе побити кількість очків навичок, які він заробляв з двох вбитих пустельних істот!

Щоправда, Луї очікував більшу нагороду.. все-таки ця істота могла вбити людину. Але можливо суть в тому, що деякі істоти дуже й дуже погано генерували сутність навичок

Завершивши маленький відпочинок, Луї підійшов до скорпіона

-його м'ясо продається по високій ціні.. п'ятдесят мідних монет за кілограм...

Всього в тілі істоти було близько 4 кілограм.

Хлопець вправно зняв луску з скорпіона та поклав його тіло у мішок

-не дарма я очищав тих щурів!

Весь процес не зайняв більше двох десятків хвилин, тому хлопець швидко завершив та відправився в місто, яке очікувало на його товари

<http://tl.rulate.ru/book/83890/2702894>